Vydáno dne 29. 10. 2017 **Ročník IX**

Farní list 93

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Miluj Pána, svého Boha“

(Lk 10,27)

Farní zájezd 30. září 2017

před kostelem Zvěstování Panny Marie v Brně-Tuřanech

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den, přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu celého světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, matkou našeho Pána a matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

▪ ***Evangelizační úmysl**: Za křesťany v Asii, aby tím, že o evangeliu svědčí slovy a skutky, přispěli k dialogu, míru a vzájemnému pochopení především těch, kteří patří k jiným náboženstvím.*

▪ ***Národní úmysl**: Za ochranu před otroctvím lhostejné a sobecké mentality.*

▪ ***Farní**: za naše farníky, kteří za poslední rok zemřeli, a za pozůstalé.*

Anděl Páně…

Slovo kněze

Milí farníci,

máme před sebou poslední měsíc liturgického (nebo chcete-li církevního) roku. Na jeho konci už nám bude na dveře ťukat advent. Podzim je dobou usínání přírody a její přípravy na zimní spánek. A tak asi není náhodou, že právě na podzim vzpomínáme nejenom na všechny svaté, ale také a asi ještě více na všechny věrné zemřelé.

Hned na samém počátku listopadu si tak připomeneme jednu pravdu naší víry, a sice že církev má v jistém slova smyslu tři části. Tou první je církev vítězná: to jsou právě ti všichni svatí v nebi. Tou druhou je církev očišťující se: to jsou lidé v očistci. No, a tou třetí jsme my na zemi – církev bojující. Ti první i druzí už svůj duchovní boj dobojovali. My ho ještě bojujeme. Ti první se modlí za nás, za ty druhé se modlíme my. Říká se tomu „společenství svatých“ a je to součástí našeho vyznání víry. To „společenství svatých“ jsem dal schválně

do uvozovek, protože v tomto slovním spojení znamená svatý totéž, co křesťan.

Začátkem listopadu máme také jedinečnou příležitost získat plnomocné odpustky pro duše v očistci. Kromě obvyklých podmínek, kterými jsou přijetí svátosti smíření, svaté přijímání (nejlépe v daný den), nemít zalíbení ani v lehkém hříchu a modlitba na úmysl papeže, je potřebné se při návštěvě hřbitova pomodlit za zemřelé (alespoň v duchu) – toto platí pro období 1. až 8. listopadu. Pro naši zemi nyní platí jedna výjimka: kdo by se z vážných důvodů nemohl dostavit na hřbitov v uvedeném období, může tyto odpustky obdržet už v období od 25. do 31. října.

Jinou možností, jak získat plnomocné odpustky, je kromě shora uvedených obvyklých podmínek pomodlit se 1. nebo 2. listopadu při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry.

Modlitba za zemřelé je skutkem milosrdenství, a tak na ni prosím pamatujme.

Co nedělat: pár slov na téma duše zemřelých a duchové

Za necelý rok v naší farnosti jsem si již všiml, že je tu nejen poměrně dost věřících, ale že se tu docela často vyskytují i různé praktiky, které jsou křesťanství nejen cizí, ale jsou s ním přímo v nesmiřitelném rozporu. Jako učitel náboženství si o duchovních věcech povídám asi o něco více s dětmi než s dospělými. A i když připustíme, že děti si někdy vymýšlejí, aby se staly před dospělými zajímavější, tak se mi zdá, že i některé z těch, které chodí na náboženství, mají mimo jiné určité povědomí nebo dokonce zkušenosti s vyvoláváním duchů.

V této souvislosti připomínám všem, a zejména rodičům, že jak Bible, tak církev vyvolávání duchů ostře zakazují, poněvadž je to smrtelně nebezpečné.

Za prvé: *nelze* vyvolat duši zemřelého člověka. Pokud se někdo ozve nebo ukáže, je to *určitě zlý* duch, který se nanejvýš za duši zemřelého klamně vydává. Proč klame? Aby si získal důvěru přítomných a následně je mohl zničit. Pán Ježíš nám zcela jasně říká, že zlý duch je vrah a lhář (Jan 8,44). Zlý duch toho, kdo si s ním zahrává, dokáže utáhnout „na vařené nudli“, poněvadž vidí všechna

slabá místa jeho duše. Stejně nebezpečný nesmysl je snažit se vyvolat dobré duchy. Když se někdo snaží vyvolat dobrého ducha, stejně se mu ukáže ten zlý. K dobrým duchům – andělům – se naopak modlíme. Prosíme je o pomoc.

A jak zlí duchové lidem škodí? Především je obelhávají tak, aby co nejvíce poničili lásku dotyčného člověka k Bohu i k lidem. Takový člověk pak ochládá ve vztahu k Bohu a i jeho vztahy k lidem, zejména v rámci rodiny, se prudce zhoršují. Zlí duchové mohou také způsobit různé nemoci, ať už psychické či fyzické anebo nějakou závislost. To samozřejmě vůbec neznamená, že každá nemoc je způsobená zlým duchem, ale nebezpečí je rozhodně vysoké. Zlý duch může dotyčného člověka sužovat i jinými způsoby, ale nejenom jeho, ale také jeho potomky – děti či vnoučata!

No a konečným a největším cílem zlého ducha je, jak si snad všichni pamatujeme z hodin náboženství, dostat co nejvíce lidí do pekla. Proto opakuji: jak Bible, tak církev vyvolávání duchů *ostře zakazují*, poněvadž je to *smrtelně nebezpečné*.

Když se řekne A, má se také říci B. To „B“ v našem případě to znamená, že všemohoucí Bůh je *nekonečně silnější* než jakýkoliv tvor. Proto také Pán Ježíš porážel zlé duchy „na celé čáře“ - naprosto jednoznačně. Když už tedy někdo má problém se zlým duchem, může se s důvěrou obrátit k Bohu o pomoc. A pokud je to závažnější, bývá ovšem někdy nutno požádat o radu kněze. Vždy je ale lepší nestrkat ruku do ohně než si následně léčit spáleninu.

A kam se naopak zaměřit?

Naopak ti, kdo zažívají v síle Ducha svatého svobodu Božích dětí, mají jistotu Boží lásky a nepotřebují se pokoušet ovládat to, co lidskými silami ovládnout nelze. Kdo chce být skutečně svobodný a šťastný člověk, ať se modlí k Duchu svatému – to je k samotnému Bohu, který je Láska a Svoboda sama, který je Štěstí samo.

V obou našich kostelích, jak v Nížkově, tak v Sirákově, máme poklad, jaký si Abrahám nebo Mojžíš ani neuměli představit. V nich je v Nejsvětější svátosti přítomen náš Spasitel, Pán Ježíš. Skrze něho je stvořen celý Vesmír, On má moc proměnit naše životy k lepšímu, On je jediná brána k Otci do nebe. V nikom jiném není záchrana. On je náš nejlepší přítel, on za nás položil svůj život. Nikdo nás nemiluje víc než

On. Jeho láska je dokonalá a nekonečná. K němu obracejme prosím svoji mysl, jemu svěřujme své problémy i radosti, jemu svěřujme své blízké, živé i zemřelé, jeho prosme o pomoc. Jeho hledejme ve svátostech, v adoraci, na stránkách Písma, v potřebných lidech. To je to nejlepší, co můžeme v našem duchovním životě udělat. Tím směrem je třeba jít. To platí pro nás všechny bez rozdílu.

A na úplný závěr

Jak už jsem zmiňoval v březnovém farním listu, vydám se v termínu 17. – 24. listopadu 2017 na poutní zájezd do portugalské Fatimy. Zastupovat mne bude P. Jan Ladislav Novák z Polné.

Přeji vám všem pokojný a požehnaný měsíc listopad.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- 1.11. (středa) Slavnost všech svatých
- 2.11. (čtvrtek) Památka všech věrných zemřelých, po večerní mši sv. průvod na hřbitov a modlitba za zemřelé
- 1.11.-2.11. možnost získat plnomocné odpustky (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce, při návštěvě kostele Otčenáš a vyznání víry)
- 1.11.-8.11. možnost získat plnomocné odpustky (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce, při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé)
- ✓ Plnomocné odpustky při výše uvedených příležitostech lze získat pouze jednou za den a jsou přivlastnitelné pouze duším v očistci.
- 3.11. (pátek) pastorace nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření
- 9.11. (čtvrtek) pastorace nemocných (Buková)
- 10.11. (pátek) pastorace nemocných (Poděšín + Sirákov); misijní klubko
- 13. 11. (pondělí) 17:00 - setkání dětí na faře
- 27. 11. (pondělí) 17:00 - setkání dětí na faře
- 17. – 24.11. dovolená duchovního správce (zastupuje p. Novák)

Úklid fary: 4. 11. Uttendorfská Pavla, Dana; 25. 11. Vosmeková Jana

Změny vyhrazeny

KDO JSEM?

Ahoj, jsem kněz a narodil jsem se v Itálii. Když mi bylo 9 let, zdál se mi zvláštní sen. V tom snu jsem viděl různé kluky. Někteří kluci si hráli, ale byli tam také kluci, kteří nadávali a uráželi Boha. Chtěl jsem je bouchnout a říct jim, aby to přestali dělat. Najednou se, ale objevil muž v bílém rouchu, který mi řekl: „Ne bitím, ale vlídností a láskou si musíš získat tyto přátele.“ Chvíli jsem s tím mužem mluvil a pak jsem se probudil.

Na tento sen jsem nikdy nezapomněl. Když jsem vyrostl a stal se knězem, rozhodl jsem se, že se budu starat právě o chudé kluky, kteří předtím byli ve vězení nebo žili na ulici. Pro kluky jsem založil oratoř. Bylo to místo, kde jsem je učil číst, psát, počítat a poznávat Pána Boha, ale také jsem zde s nimi sportoval a hrál různé hry. Klukům jsem říkával: „Hrejte si, skákejte, křičte. Jde mi jen o to, abyste nehřešili.“

Po své smrti jsem byl prohlášen za svatého a stal jsem se patronem mládeže.

Už víš, kdo jsem? Zjistit to můžeš tak, že popořadě napíšeš začínající písmena obrázků do tajenky. Obrázky si pak můžeš vybarvit.

Zpracovala Aneta Pokorná

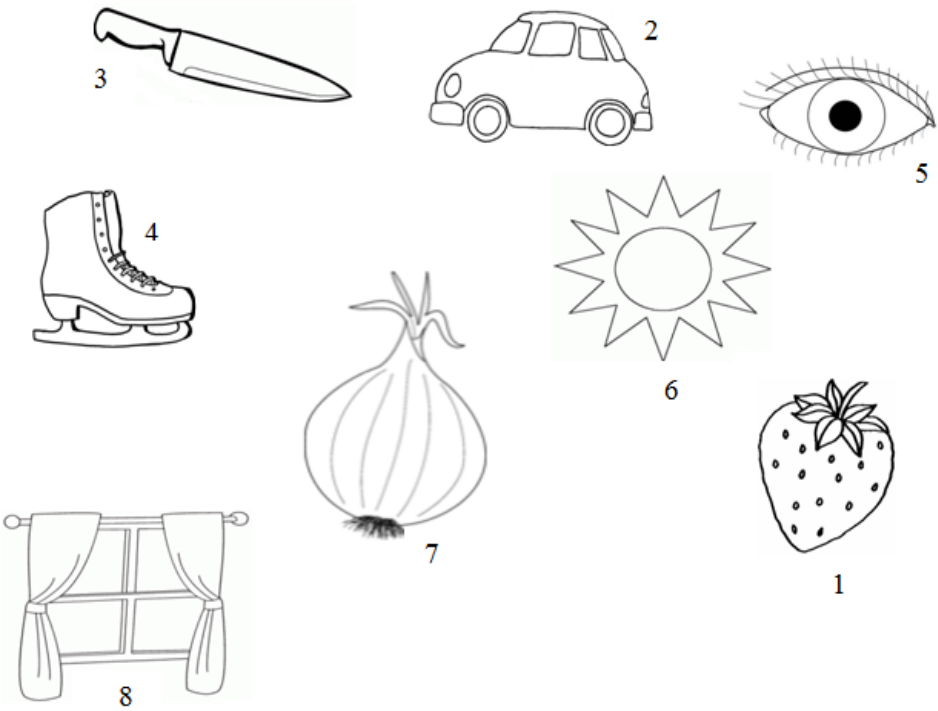

_____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____

Přátelství

„Kolik si myslíte, že máte přátel?“ zeptal se jeden spolucestující druhého během nedávné cesty. Podíval jsem se na něj a předstíral jsem, že si čtu noviny. Ve skutečnosti jsem poslouchal jejich rozhovor, který mě vedl k zamyšlení.

„Taky jsem si myslel, že jich mám hodně,“ řekl muž, „dokud jsem nemusel přehodnotit podstatu přátelství.“

„Kdo neví, co je to přítel?“ přemítal jsem. Ale v průběhu rozhovoru jsem si uvědomil, že naše tradiční představa přátelství nevystihuje realitu přesně.

Jeho další otázka směřovala více k podstatě.

„Kolik lidí, které považujete za své přátele, byste pozval na svatbu?“

„Tak asi dvě stě až tři sta.“

„Kdybyste chtěl jít dnes večer do kina nebo na stadion, kolika osobám byste zavolal?“

„Nevím… snad patnácti až dvaceti.“

„Je vidět, že máte hodně přátel,“ řekl druhý muž s úsměvem. „Ale pro kolik z nich jsou důležité vaše problémy? S kolika sdílíte své plány? Na ramenou kolika z nich byste se mohl vyplakat a cítit se pochopený? A kolik z nich se upřímně raduje z vašich úspěchů a na vlastní kůži prožívají vaše trápení?“

„Děláte mi to těžké,“ odpověděl, „takových je už méně: dva nebo tři.“

„A kdyby jeden z těch dvou nebo tří byl smrtelně nemocen a zbývalo by mu pár měsíců života, nabídl byste jim, že se ujmete jejich rodin a postaráte se o vzdělání jejich dětí?“

„To je opravdu složité, nevybral bych z nich žádného.“

„Máte tedy hodně lidí, kteří vám dělají společnost, dva až tři dobré kamarády, avšak přítele žádného,“ zakončil podivný cestující.

Musel jsem se upřímně zamyslet nad tím, jak je obtížné najít opravdové přátelství, neboť společníků a kamarádů máme všichni dost.

*Zpracovala Aneta Pokorná; (*www.in.cz*)*

Matka Tereza
svými vlastními slovy o službě Bohu

„Nespokojme se jenom s dáváním peněz. Peníze nestačí, peníze si lze sehnat, ale oni potřebují vaše srdce, aby je milovalo. A tak všude, kde jdete, rozsévejte svou lásku."

„Když chceme, aby lidé poselství o lásce slyšeli, musíme ho vyslat. Abychom uchovali lampu hořící, musíme do ní stále přidávat olej."

„Buďte věrni v malých věcech, protože v nich spočívá vaše síla."

„Potřebujeme nalézt Boha a jeho nelze nalézt v hluku a neklidu. Bůh je přítel ticha. Podívejte se, jak příroda – stromy, květiny, tráva – roste v tichu. Podívejte se na hvězdy, měsíc a slunce, jak se pohybují v tichu…. Potřebujeme ticho, abychom se mohli dotknout duší.

„V tomto životě nemůžeme dělat velké věci. Můžeme dělat jen malé věci s velikou láskou."

„Vím, že mi Bůh nedá nic, co bych nemohla zvládnout. Jen si přeji, aby mi tolik nedůvěřoval."

„Slova, která nedávají světlo Kristovo, zvětšují temnotu."

„Na konci svého života nebudeme souzeni podle toho, kolik jsme získali diplomů, kolik jsme vydělali peněz nebo kolik jsme vykonali velkých věcí. Budeme souzeni podle: Byl jsem hladový a dali jste mi najíst. Byl jsem nahý a oblékli jste mě. Byl jsem bez domova a ujali jste se mě."

„Ježíš je můj Bůh. Ježíš je můj Ženich. Ježíš je můj Život. Ježíš je má jediná Láska. Ježíš je mé Všechno!"

„Jestliže jste ještě nepřijali Ježíše do svého srdce, můžete to učinit teď touto krátkou modlitbou: ***Drahý Ježíši, věřím, že jsi Boží Syn a můj Spasitel. Potřebuji Tvou lásku, aby mě očistila od mých chyb a špatných skutků. Potřebuji Tvé světlo, aby zapudilo všechnu temnotu. Potřebuji Tvůj pokoj, aby naplnil a utišil mé srdce. Otvírám nyní dveře svého srdce a prosím Tě, abys milostivě přišel do mého života a udělil mi svůj dar věčného života. Amen."***

zpracovala Jana Vosmeková

Světová válka

Následující seznam je s drobnými úpravami převzat z tužkou psaných poznámek volně založených ve farní kronice. Jde o soupis padlých, zajatých a nezvěstných z Poděšína z doby na konci první světové války. Mohlo jít jen o pracovní poznámky, které možná ani nebyly dokončeny, takže seznam může být neúplný. Některá slova jsou velmi špatně čitelná a jsou zde přepsána s otazníkem.

Poděšín padlí

1) Stránský Josef, nar. 22/2 1877 v Poděšíně č. 51, domkář tamtéž, ženatý, nezvěstný od 1916, na bojišti v Rumunsku, kde měl padnouti.
2) Rosecký Karel, nar. 15/8 1875, ženatý, otec 9 dětí, narukoval v únoru 1915, byl na Rumunsku, padl 19/10 v Rumunsku.
3) Flesar Bohumil, nar. 12/10 1887 v Poděšíně č. 10, ženatý.
4) Dobrovolný Josef, evangelík.
5) Rosecký Josef.
6) Flesar Alois, nar. 31/7 1895 v Poděšíně č. 7, syn Antonína Flesara a Kateřiny roz. Štohanzlové ze Špinova č. 4, padl 8/6 1916 u Sapanova na Rumunsku.
7) Sláma Jan, nar. 12/5 1894 v Poděšíně č. 29, syn Martina Slámy a Marie roz. Chvátalové z Dobroutova č. 6, zemřel ve Vítkovicích ve voj. nemocnici na Moravě dne 14/8 1915, pochován v Nížkově.
8) Šimek Jan, nar. 3/8 1879 v Poděšíně č. 23, ženatý dělník v Poděšíně č. 14, narukoval 1914, zemřel v zajetí v Niši (?) v Srbsku 12/2 1915.
9) Chvátal Josef, nar. 17/8 1887 v Poděšíně č. 39, ženatý, dělník v Kostelci, narukoval 29/7 1914, padl v ruském Polsku 3/11 1914.

Poděšín nezvěstní

Doležal Josef

Poděšín v zajetí

1) Sláma Václav, v Rusku.
2) Stránský František, v Rusku.
3) Šurnický Václav, v Rusku.
4) Stehlík Josef, v Itálii.
5) Sláma Adolf, v Itálii.
6) Jaroš Adolf (evangelík), v Itálii.
7) Košák Antonín, v Itálii.
8) Folta Jan z Poděšína, jest v zajetí od 2/11 1918, v Itálii.

9) Rosecký Karel, nar. 19/7 1900, svob. syn Karla r. a Anny rodem Novotné z Bukové č. 30. Narukoval v únoru 1918 – byl na italské frontě, přišel do zajetí do Itálie, vrátil se o Velikonocích 1919 a odešel na Slovensko co legionář.
10) Neubauer Jan, nar. 23/5 1899 v Poděšíně, svob. syn Františka Neubauera, rolníka č. 46, a Marie roz. Blažkovy z Poděšína č. 46, odveden 1917 v únoru, narukoval 10/3 1917 do Vídně, pak na Itálii, zajat 4/11 1918 u Magia v Itálii a v zajetí na různých místech až do 1/7 1919 a přišel domů 27/7.
Poděšín invalidé
1) Endrle František, nar. 2/7 1873 v Poděšíně, ženatý, domkář v Poděšíně č. 49, narukoval 1915, 15/12 1916 přišel do fronty na Tyrolských hranicích, pak na frontě rum. turecké (?), na vrchu Javorčík a Lipník, pak 8 měs. v Gorice na Monte Santo, 10/8 1917 byl raněn do hlavy, byl v nemocnici v Lublani a ve Vídni a vrátil se domů.
2) Josef Šmirous, nar. 17/1 1891 v Poděšíně č. 16, 29/8 1916 na ruské frontě u Lucku raněn, v nemocnici v Ungvaru (?) v Uhrách a pak v lázních Trenčín, Teplice. Vrátil se.

Zpracoval Jaroslav Jelínek

Inspirace ke svatosti

Svatý Tarsicius

Kdy žil: 3. století (okolo roku 260)
Věk: 12 let
Původ: Řím, Itálie
Čemu bychom se od něj měli přiučit: úcta k Eucharistii, odvaha, oddanost
Patron: ministrantů, akolytů, prvokomunikantů, dělníků
Svatořečení: -
Připomínka: 15. srpna
Zajímavost: Tarsicius nebyl oficiálně svatořečený žádným papežem. Byl prohlášen za svatého prvními křesťany. Je to první mučedník eucharistie.

Tarsicius se narodil a žil v Římě v době nelítostného pronásledování křesťanů v 3. století, pravděpodobně za vlády císaře Valeriána.

Údajně prý přišel v dětství o oba rodiče. Ujal se ho strýc, který ho vychovával a předával víru v Římě, kde také Tarsicius chodil do školy. Možná i díky výchově jeho zbožného strýce, vzplanulo jeho srdce láskou k Ježíši, kterému chtěl oddaně sloužit.

Křesťané se v této době pronásledování scházeli tajně ke slavení mše svaté v katakombách. Každý den odtud chodíval jáhen do vězení s Eucharistií, aby duchovně posílil křesťany odsouzené na smrt. Později to však již nebylo možné, protože uvěznění byli pod přísnějším dohledem. Nevěděli, koho s Eucharistií poslat, protože nikdo z dospělých se k nim nemohl dostat, aniž by je někdo z vojáků nepoznal. V tom se přihlásil dvanáctiletý chlapec, Tarsicius, a odvážně prohlásil, že Eucharistii donese vězněným křesťanům. Od té chvíle se stal pravidelným návštěvníkem římských vězení.

Jednou, když opět nesl Eucharistii uvězněným křesťanům, ho na cestě zastavili jeho stejně staří kamarádi, kteří nebyli křesťané, ale znali Tarsicie jako milovníka her. Chtěli, aby se k nim přidal a hrál si s nimi. On odmítl. Dav chlapců zpozoroval, že něco ukrývá. Někdo z chlapců odhalil, že je křesťan. Skupina chlapců horlivě usilovala o to zjistit křesťanovo tajemství. Chlapci byli vzteky bez sebe, když viděli, že jim nechce vydat své tajemství. Tlačili se na Tarsicie a bili ho. Ten pod tíhou ran klesl k zemi. Napadlo ho, že by měl ochránit Pána Ježíše, když nedokáže ochránit sebe. Proto pevně svíral schránku s Eucharistií, kterou nosil na prsou a běsnícímu davu ji navzdory těžkým zraněním, která utrpěl, nevydal.

Naštěstí se zde objevil muž, který dav rozehnal. Bohužel zdravotní stav Tarsicie byl natolik vážný, že nebylo pochyb o tom, že brzy zemře. Z rukou jeho zachránce pak přijal Krista v Eucharistii a než Tarsicius vydechl naposledy, pověřil svého zachránce svým posláním – donést Eucharistii vězňům.

Ve 4. století o něm svatý papež Damas napsal báseň. Mluví o něm jako o chlapci-mučedníku Eucharistie. Přirovnává ho ke svatému Štěpánovi, který také raději trpěl násilnou smrtí v rukou davu, než by se vzdal „Svatého Těla“. Tarsiciův příběh se stal všeobecně známým, když kardinál Wiseman napsal novelu Fabiola, v které zdramatizoval Tarsiciův příběh. Velmi dojemně zde popisuje Tarsiciovu mučednickou smrt.

Tarscius, jeden z patronů ministrantů, je dáván za příklad mladistvé odvahy a oddanosti. Vzpomínkami na jeho odvahu se křesťané posilovali v chvílích utrpení, která snášeli pro svou víru.
Tarsiciův příběh nám ukazuje, že i pouhý chlapec se může stát světcem. Mládí není překážkou ke svatosti. Volání ke svatosti začíná již při křtu. Nemusíme čekat, až zestárneme, abychom sloužili Bohu a projevovali skutky lásky druhým. Mladí světci nám říkají hodně o svatosti, jejich příklad je zářnou ukázkou, jak bychom mohli dojít ke svatosti. Věnovali totiž své mladé životy Bohu.

Mládež z Nížkova

Farní poutní zájezd

V sobotu 30. září jsme absolvovali farní zájezd po mariánských poutních místech. Odjezd byl v 7 hodin z autobusové zastávky v Nížkově. Všichni přišli včas, takže jsme mohli vyrazit na cestu. Po požehnání, které nám pan farář udělil, a po společné modlitbě, jsme se seznámili s programem pouti. I když cesta do Brna není dlouhá, bylo dost času na modlitbu růžence. Do Tuřan jsme dorazili podle plánu. Přivítalo nás sice slunečné, ale poněkud chladnější počasí. Ve venkovním areálu kostela jsme se pomodlili: „Křížovou cestu ve spojení s papežem“. Křížová cesta kolem Tuřanského kostela je na dřevěných zastaveních, které zhotovil truhlář z Jam a před třiceti lety ji namaloval tuřanský farník prof. Josef Fröml, tatínek paní Jitky Mokré. Místní pan farář nás seznámil s historií kostela a s příběhem Matky Boží v Tuřanech, která se zjevila v hořícím keři. Na tomto místě v současné době stojí kaple v areálu kostela. V kapli jsme Pannu Marii pozdravili modlitbou a písní a vydali jsme se na cestu do Vranova u Brna. Ve Vranově, v kostele Narození Panny Marie, pan farář odsloužil mši svatou na úmysly poutníků. Po mši svaté jsme vyslechli historii řádu Nejmenších bratří svatého Františka z Pauly, který ve Vranovském klášteře působí, a zajímavosti ze života svatého Františka. Svatý František z Pauly se narodil 27. března 1416 v městečku Paola v Itálii. Už jako malý chlapec se zasvětil poustevnickému životu. Sloužil lidem a konal zázraky. Uzdravoval nemocné a chromé, vyháněl zlé duchy, křísil mrtvé, často bral do rukou oheň, četl v lidských srdcích… Všichni od něho odcházeli spokojeni, s touhou polepšit se. Jedl jednou denně kousek chleba nebo zeleniny,

spával s cihlou pod hlavou, chodil bosý, celé noci promodlil, neúnavně stavěl kostely a kláštery. Zemřel na tehdejší dobu v neobvykle vysokém věku 91 let. Roku 1519 byl svatořečen papežem Lvem X. Ve vranovském kostele se zvláště děti potěšily také pohledem na pohyblivý hrající betlém. Po duchovní potravě nastal čas posílit také tělo, takže jsme zamířili do restaurace nedaleko kostela na teplý oběd. Po obědě jsme s autobusem přejeli do Brna Veveří, kde jsme nastoupili na parník. Bylo slunečné podzimní odpoledne, tak jsme si plavbu po Brněnské přehradě jaksepatří užili a ve Veverské Bítýšce na nás opět čekal autobus. Zpáteční cestu jsme si zpříjemnili zpěvem za doprovodu kytary. Poslední zastávkou našeho putování byl památník svaté Zdislavy na náměstí v Křižanově. Pan farář nám řekl něco ze života svaté Zdislavy, pomodlili jsme se litanie k svaté Zdislavě a zazpívali večerní píseň. Do Nížkova jsme se vraceli spokojeni a s díky za Boží požehnání a ochranu Panny Marie, která nás celý den provázela.

Zapsala Jana Vosmeková

Krása společenství

Kouknu-li se doprava či doleva, všude samý shon. Kouknu-li se před sebe a za sebe, vidím samý zmatek… Přijde mi, jako bych žil ve světě plném otroků. Ve světě otroků, kteří si neuvědomují svoji nesvobodu. Kam všichni tak spěchají? Před čím pořád utíkají?
Všichni asi toužíme po svobodě, ale kde je, ta naše svoboda? V práci? V bohatství? Ve stresu? V depresích?... Měli bychom se čas od času zastavit a projít si svůj život. Zamyslet se nad tím, co opravdu potřebujeme a co už je jen pro vyplnění prostoru. Zamyslet se nad tím, co nám dává svobodu a co nám ji bere. Zamyslet se nad tím, co je pro nás v životě opravdu podstatné. Dokážeme se ještě vyslovit pro naše cíle? Rozpoznáváme ještě život od iluze?
Otázek padlo mnoho, ale kde jsou odpovědi? Možná v samotném počátku existence lidstva. Bůh nás přece stvořil z nekonečné lásky s nadějí v naplnění svého obrazu. Jsme stvořeni nekonečnou láskou pro lásku, i když s hranicemi svého vlastního obzoru, který se ale může zvětšovat i zmenšovat. Co je tedy v životě podstatné? To, abychom vypadali dobře? To, abychom byli materiálně zajištěni? To, abychom cestovali a poznávali svět? Kde je krása a popularita, když člověku

hnije srdce… Kde jsou peníze a majetky, když není pravých přátel… Kde je svět, když potřebuju obejmout…
Zkusme se zastavit a podívat se na svůj život! Jsme šťastní? Jsem šťastný? Mám všechen ten shon a práci jako prostředek pro dosáhnutí toho pravého cíle? Dělám to všechno s láskou pro lásku? Co se dnes staví v životě člověka na první místo? Je to často láska k sobě samému. Svět nás vyzývá k užívání si života a dává nám i návod na „šťastný“ život: „Užívej si, dokud jsi mladý“, „všechno musíš vyzkoušet“, „všechno musíš mít“. Já, já a zase já…to je cesta ke štěstí?
Teď se vrátím ke stvoření. Bůh nás přeci stvořil jako muže a ženu a dal tím jasný vzkaz všem, kteří zapomínají na druhého. Jsme stvoření ke společenství, ne k samotě. Jsme stvořeni jeden pro druhého, a ne sami pro sebe. Proč pak tedy hledáme štěstí pro sebe tam, kde není? Znáte přeci ten pocit, když někomu darujete dárek a těší vás, že ho přijal. Dospělého to těší možná víc, než dárky přijímat… A víte o daru, který je snadné a krásné darovat a snadné a krásné přijímat? Je to právě dar společenství. Čím jsem starší, tím víc si toho daru vážím a snažím se ho dávat a přijímat kdykoli je to jen možné. Možná neznáte společenství, které dokáže přijímat i darovat tak, aby bylo opravdu šťastným místem pro člověka. Já ale takové společenství poznal a rád bych ho ukázal i Vám. Základem zdravého a krásného společenství je vždy Bůh. Pokud společenství postavíme na něm, nemůže ho nic úplně zničit. Za svůj život jsem prožil 2 celostátní setkání mládeže, 1 celosvětové setkání mládeže, cca 8 diecézních setkání mládeže, cca 10 vikariátních setkání mládeže a spoustu setkání v naší farnosti. Prožil jsem taky kurz akolytů, nyní prožívám kurz animátorů, který mě připravuje k lepšímu vedení společenství dětí a mládeže. Všechna tato setkání i kurzy slouží k rozpoznávání cesty k Bohu. Dnes vím, že je to moje cesta ke štěstí. Nedokážu si už vůbec představit život bez těchto společenství. Každému bych přál tolik radosti a naplnění, kolik mi tato společenství, hledající Boha, dávají.
Nebojte se taky hledat a naplňovat svůj cíl. Nebojte se žít v lásce, která je přijímána, v lásce, která se daruje v lásce, která žije. V Otci i Synu i Duchu Svatém…

Jiří Enderle ml.

K zamyšlení

Sklíčená žena šla ke gynekologovi, kterému řekla: „Pane doktore, mám opravdu vážný problém a potřebují vaši pomoc. Teprve před necelým rokem se mi narodilo dítě a zrovna teď jsem nechtěně a nečekaně otěhotněla. Můj problém je ten, že nechci dítě tak brzo.
Doktor se jí zeptal: „No, když myslíte, dobře a co pro vás tedy mohu udělat?“
„Chtěla bych jít na potrat. Prosím vás o interrupci. Doufám, že mi tedy pomůžete.“
Lékař se však na chvíli zamyslel a poté ženě navrhl řešení: „Mám jeden nápad a možná to pro vás bude lepší řešení a především bezpečnější.“
Žena si oddychla a spadl jí obrovský kámen ze srdce. S nadějí svého lékaře poslouchala.
„Pokud se tedy nechcete starat o obě dvě děti najednou, zabijme to první, které teď držíte na rukou. Vy nebudete muset podstupovat žádný zákrok a než se to druhé narodí, odpočinete si. Když je vám jedno, že jedno z nich zemře, pak je vám tedy i jedno, které to bude. A navíc, jak jsem již říkal, nepodstoupíte žádný zákrok, tudíž nebude ani žádné riziko, které s sebou interrupce přináší."
Žena, opravdu rozrušená na doktora vykřikla: „Vždyť to je něco strašného. Jak můžete zabít dítě, vždyť je to vražda!“
„To s vámi souhlasím a omlouvám se vám, jestli se vás to dotklo, ale vypadala jste, že proti tomu nic nemáte.“
Žena rázem pochopila, co jí tím chtěl doktor říct. Přesvědčil a utvrdil ji v tom, že každé dítě má nárok na život.

www.jenzeny.cz

Osobní svědectví – síla úplného odevzdání se Božímu plánu

O tom, že je Pán Ježíš s námi, a že nám pomáhá, když ho o to požádáme se jistě přesvědčila většina z vás. Dnes vám povím, jak pomohl mně a mé rodině. Přiblížilo se období, kdy já jako maminka na mateřské dovolené jsem měla nastoupit do práce (po 11 letech). Byla jsem plná obav, jak to s dětmi zvládneme. Vyhledala jsem si proto starší vydání Farního listu, který jsem si schovala. Byla v něm vytištěna „Novéna odevzdání" a tak jsem se jí začala modlit. Pánu Ježíši jsem se v ní svěřovala a odevzdávala všechny své starosti a prosby. Za dveřmi

byl den D, ale z práce mi zavolali, že mi za letošní rok naskákala nějaká dovolená, ať přijdu až za tři týdny. Volno jsem samozřejmě uvítala, ale napětí přetrvávalo. Nastal školní rok a jednoho dne mi syn přinesl z hodiny náboženství dopis od pí. Mokré spolu s modlitbou „Korunka k Božímu milosrdenství" (kdo se jí s důvěrou modlí, pomáhá v nejrůznějších potřebách a situacích). Napadlo mě, jak jsou cesty Boží nevyzpytatelné. Znovu jsem se ponořila do modlitby, ve které jsem postupně Ježíši vše odevzdávala. Po nějakém čase jsem cítila, že jsem klidná a vyrovnaná a na vstup do práce připravená. Věřila jsem, že to zvládneme. A když přišel onen den, začalo to prostě klapat (ranní brzké vstávání, výprava kluků s děvčaty do školky, mé tak zanedbávané jízdy autem i to, jak jsem zapadla v práci mezi děvčata, která jsem těch 11 let neviděla). V našem životě nastala změna, ale s pomocí Tvou, Pane, jsme to dali a za to Ti, Ježíši, vzdávám velké Dík.

Monika Sobotková

Vděčný černoušek

Kdy a k jakému účelu byla do našeho kostela dána pokladnička děkujícího černouška?

V dobových dokumentech se dočteme, že nejdůstojnější episkopát v naší republice nařídil ve svém misijním pastýřském listu ze dne 27. října 1926, aby byla v každém kostele zřízena pokladnička na dárky věřících pro misijní účely. Pastýřský list praví: „Nařizujeme, aby v každém kostele byla pokladnička s nápisem „na misijní účely“, aby každý měl snadnou příležitost darovati něco na misie. Takto nasbíraný obnos jest každého čtvrt roku zaslati příslušnému Ordinariátu.“ Poněvadž dosud nebylo vhodných a praktických misijních pokladniček, převzal Misijní svaz duchovenstva diecéze Litoměřické úkol, opatřiti zvláštní velmi účelné pokladničky. Tyto Pokladničky představují černošského chlapce sedícího na kmeni stromu s velikým kloboukem na kolenou. Vhodí-li se otvorem v klobouku peníz, černoušek na znamení díků skloní zdvořile hlavičku. Kdekoliv byly pokladničky umístěny, nalezly značnou oblibu a sešel se v nich často neuvěřitelně veliký obnos. Je s podivem, že v našem kostele pokladnička stále je a nerozbila se.

Zpracovala Ludmila Vystrčilová

Eucharistické zázraky

Zázraky mohou být různé. Bůh nám je dává, abychom lépe porozuměli a s větší důvěrou přijali to, co nám chce říci. Zvláštní druh zázraků představují zázraky eucharistické. Tyto zázraky mají za cíl posílit naši katolickou víru v jednom důležitém bodě: ve víře ve skutečnou přítomnost našeho Pána Ježíše Krista v proměněných způsobách chleba a vína.

Dostalo se mi do rukou 42. číslo časopisu pro novou evangelizaci „Milujte se“, ve kterém je mj. i několik zajímavých článků o eucharistických zázracích. Nejnovější církví uznaný eucharistický zázrak se stal o slavnosti Narození Páně v roce 2013 v polském městě Legnica. Tehdy tam kněz při podávání nechtěně upustil jednu proměněnou hostii na podlahu. Postupoval způsobem v takovém případě obvyklým. To znamená, že hostii ihned uložil do zvláštní nádoby s vodou a uložil ji do svatostánku. Tam měla hostie být několik dní – přesněji řečeno tak dlouho, dokud se ve vodě nerozpustí.

Jenže z neznámých důvodů se hostie vůbec nerozpouštěla a 4. ledna si při její kontrole jeden kněz všiml, že se asi na pětině povrchu objevilo červené zbarvení. Tento zvláštní úkaz oznámili místnímu biskupovi, který rozhodl, aby byla dva týdny hostie pozorována. Po těchto dvou týdnech se bílá hostie rozpustila, ale zůstala její červeně zabarvená část. Z této zachované červené části byly odebrány vzorky a podrobeny vědeckému zkoumání.

Z výsledků odborných analýz vyplývá, že vzorky obsahují svalová vlákna lidského srdce ve stavu fragmentace čili ve stavu agónie – těsně před smrtí. Výsledky vědeckých výzkumů byly zaslány vatikánské Kongregaci pro nauku víry, která potvrdila, že se jedná o nadpřirozenou událost a mj. povolila informovat věřící o tomto zázraku a vydala pokyny k uctívání.

Co k tomu dodat? Nejsvětější svátost je darem nevýslovné ceny. Bůh se nám v ní dává sám – a dává se velmi nenápadným a jemným způsobem, abychom při jeho přijímání zůstali co nejsvobodnější. Proto zároveň občas potřebujeme zázraky, aby nám připomenuly, že Ježíš je ve svátosti skutečně přítomný. Zkusme se tedy více myslet na Ježíšovu přítomnost v eucharistii.

P. Zdeněk Sedlák

Tabulka lektorů na říjen

ST	**1**	1. čtení		Holcmanová Z.	2.čtení	Laštovičková M.
ČT	**2**	1. čtení		Chromá H.	2.čtení	Jindrová V.
PÁ	**3**					
SO	**4**			Pojmonová M.		
NE	**5**	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Ločárková P.
		přímluvy	7:00	Brukner J.ml.	8:30	Vlčková N.
PO	**6**			Jindrová V.		
ÚT	**7**			Bártová J.		
ST	**8**			Laštovičková M.		
ČT	**9**			Chromá H.		
PÁ	**10**					
SO	**11**			Pojmonová M.		
NE	**12**	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	**13**			Jindrová V.		
ÚT	**14**			Bártová J.		
ST	**15**			Holcmanová Z.		
ČT	**16**			Chromá H.		
PÁ	**17**					
SO	**18**			Pojmonová M.		
NE	**19**	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J.ml.	8:30	Vlčková N.
PO	**20**			Jindrová V.		
ÚT	**21**			Bártová J.		
ST	**22**			Holcmanová Z.		
ČT	**23**			Chromá H.		
PÁ	**24**					

SO	**25**			Pojmonová M.		
NE	**26**	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš.B.	8:30	Vlčková P.
PO	**27**			Jindrová V.		
ÚT	**28**			Bártová J.		
ST	**29**			Laštovičková M.		
ČT	**30**			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Ve vlaku cestuje mladík a čte Bibli. Najednou vykřikne: „Hospodin je borec, převedl Izraelity Rudým mořem!“

Spolucestující ho schladí: „Co je na tom zázračného, vždyť tam bylo jen dvacet centimetrů vody.“

Mladík čte dál a po chvilce opět zvolá: „Hospodin je borec, utopil Egypťany ve dvaceti centimetrech vody!“

(Nezbedův humor)

Fixy

Maminka vypravovala děti do školy. Při kontrole tašky zjistila, že nejstaršímu synovi chybí fixy. Začali je všichni usilovně hledat, ale marně. Dva mladší chlapce to už přestalo bavit, udělali si vlaštovku, házeli ji po bytě a běhali za ní.

Najednou vlaštovka přistála vysoko na skříni. „Mami, podej nám ji.“ Maminka chtěla nejprve říct: „Tak už dost, už musíme jít.“ Ale vzpomněla si na Ježíšova slova: „Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mě jste udělali,“ (Mt 25,40) a přistavila si židli ke skříni, aby natáhla ruku po vlaštovce. Ale to první, co nahmatala, byly fixy.

„Mami, ta vlaštovka nám je ukázala,“ volali kluci. Maminka se usmála a řekla: „Ne vlaštovka. Někdo jiný!“

Zpracovala Aneta Pokorná; (Milujte se!)

Mše svaté s intencemi v listopadu 2017

Středa 1. listopadu **Slavnost všech svatých**	17:30 Za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
Čtvrtek 2. listopadu Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:30 Za všechny zemřelé 12:00 Na úmysl papeže 17:30 Za kněžská a řeholní povolání
Pátek 3. listopadu	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 4. listopadu Památka sv. Karla Boromejského, biskupa	7:30 Za dar zdraví a Boží ochranu
Neděle 5. listopadu **31. neděle v mezidobí**	7:00 Za rodinu Fraňkovu a Peterkovou a Jágrovu a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Miroslava Peřinu, jeho rodiče, Blanku Peřinovou, rodiče Růžičkovy a duše v očistci.
Pondělí 6. listopadu	17:30 Za Bohuslavu Filipovu, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou přízeň
Úterý 7. listopadu	17:30 Za Josefa Štikara, Bedřicha Staňka a jejich rodiny
Středa 8. listopadu	17:30 Za Josefa Eliáše, sestru Alenu, rodiče, rodiče Kašpárkovy a za všechny živé i zemřelé těchto rodin
Čtvrtek 9. listopadu Svátek posvěcení lateránské baziliky	17:30 Za rodiče Dvořákovy, za dar zdraví, Boží pomoc a ochranu
Pátek 10. listopadu Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	17:30 Za rodiče Jágrovy a Bečkovy, celý jejich rod a duše v očistci
Sobota 11. listopadu Památka sv. Martina, biskupa	7:30 Za dar zdraví a Boží ochranu a pomoc pro celou rodinu a za duše v očistci

Neděle 12. listopadu **32. neděle v mezidobí**	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Marii Pojmanovy, sourozence, celý rod a celý rod Eliášů 10:00 (Sirákov)
Pondělí 13. listopadu Památka sv. Anežky České, panny	17:30 Za Vojtěcha Baumruka a zemřelou rodinu a Františka Čejku a zemřelou rodinu
Úterý 14. listopadu	17:30 Za rodiče Vlčkovy, syna, zetě a živou a zemřelou přízeň
Středa 15. listopadu	17:30 Za Josefa a Boženu Kubovy, jejich dceru a syna, rodiče a sourozence
Čtvrtek 16. listopadu	17:30 Za Marii a Vladimíra Špinarovy a oboje rodiče
Pátek 17. listopadu Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdenka Bublána, bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Sobota 18. listopadu	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE 17:00 (Sirákov) Za Jaroslava Chvátala, Petra Krále, celý rod Chvátalů a Jelínků.
Neděle 19. listopadu **33. neděle v mezidobí**	7:00 MŠE SVATÁ NEBUDE 8:30 Za Jaroslava Kunce, Antonína Krčála a duše v očistci 10:00 (Sirákov) MŠE SVATÁ NEBUDE
Pondělí 20. listopadu	17:30 Za Oldřicha Kašpárka, Jiřího Kašpárka a živé i zemřelé z těchto rodin
Úterý 21. listopadu Památka zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 22. listopadu Památka sv. Cecilie, panny a mučednice	17:30 Za Mirka Imramovského, jeho bratra a rodiče
Čtvrtek 23. listopadu	17:30

Pátek 24. listopadu Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků	17:30 Za Marii Štohanzlovou, rodiče Kasalovy, snachu Zdenku a živé i zemřelé těchto rodin
Sobota 25. listopadu	7:30 Za Matěje Frömla, dvě manželky, živou a zemřelou rodinu Frömlovu a Hnátkovu
Neděle 26. listopadu Slavnost Ježíše Krista Krále	7:00 Za farnost 8:30 Na poděkování za 50 let společného života s prosbou o Boží ochranu a dar zdraví do dalších let 10:00 (Sirákov) Za rodinu Wasserbauerovu, Jarošovu, Bedřicha a Miluši Jarošovi, rodinu Höfferovu a syna Jaroslava.
Pondělí 27. listopadu	17:30 Za Kateřinu Jarošovu, rod Jarošů, Strašilů a Imramovských
Úterý 28. listopadu	17:30 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy a celou živou a zemřelou přízeň
Středa 29. listopadu	17:30 Za rodiče Landovy, Březinovy, 2 syny, celou přízeň a duše v očistci
Čtvrtek 30. listopadu Svátek sv. Ondřeje, apoštola	17:30 Za kněžská a řeholní povolání

Změny vyhrazeny

Modlitba

K Duchu Svatému

Duchu Svatý, osvěcuj mě, veď mě, posiluj a utěšuj.
Řekni mi, co mám dělat, dej mi své vnuknutí.
Chci přijmout a uskutečnit všechno, co chceš Ty, podrobit se Tvému vedení.
Daruj mi k tomu sílu, vytrvalost a nadšení.
Amen.

Biblická SMS na každý den

- Na webu http://www.vira.cz/Biblicke-SMS/ lze objednat Biblickou SMS na každý den zdarma.

Vira.cz vybírá na každý den krátký citát z Bible (z liturgických čtení na příslušný den - která se čtou po celém světě).
Text citátu se zobrazuje i na titulní stránce webu Vira.cz a můžete si ho nechat denně zdarma posílat na svůj e-mail nebo přímo na mobil. Stačí se zaregistrovat se svou "SMS e-mailovou adresou". Text zasílají jak česky s českou diakritikou, tak i česky bez diakritiky a jako třetí variantu citát posílají i v angličtině, resp. anglicko - česky...

- **Co je Biblický citát?¨**

Je to slovo z Bible, skrze které mohu přijmout Boží dotek, povzbuzení, impuls, napomenutí…
Co když mně ale verš neosloví a mám dojem, že se mě vůbec netýká, případně mi „nesedne“? Na prvním místě je třeba vzývat Ducha svatého, který nás uvádí do Božího slova. Pokud se text nedotkne mého srdce ani mých citů, mohu zapojit svůj rozum a přemýšlet o jeho smyslu. Je vhodné připomenout si kontext daného verše v Písmu, přečíst si celý text z liturgie na dnešní den (http://www.liturgie.cz/lekcionar/), atd. Mohu si také uvědomit, že tento text z Písma nečtu sám – právě tento text čte dnes po celém světě mnoho křesťanů; mohu se tedy i za ně a za celou církev modlit.

Biblický citát ale nemůže nahradit soustavnou četbu Písma, spíše k ní má povzbudit. Může být správně pochopen jen v kontextu celého Písma

- **Jak jsou texty vybírány?**

Verše jsou vybírány z českého misálu, překlad je shodný s liturgickým překladem, může se tedy pochopitelně lišit od jiných překladů Písma. Vzhledem k formě rozesílání (sms, mail) bývá verš někdy zkrácen, upraven tak, aby dával smysl sám o sobě. Podle souřadnic lze dohledat celé znění i kontext verše. Někdy jsou texty vybírány i s přihlédnutím k ekumenickému překladu a k překladu Jeruzalémské Bible).

www.vira.cz

Misijní most modliteb

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 18. listopadu 2017

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 9 Kč.
Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz
P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu:
farni.list.nizkov@email.cz
Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jiří Enderle ml., Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři farního listu